

مریخ روی دریاچه ۵ تا ۱۵ مهر ۱۳۹۸ پروژههای بیرون از دستان تهران، خیابان فلسطین شمالی، بین بزرگمهر و انقلاب، روبهروی دانشکدهی هنر و معماری دانشگاه آزاد، بنبست قلمچی وبسایت /http://dastan.gallery اینستاگرام @dastanoutside

دستان نمایشگاه انفرادی آثار کیارش علیمی را با عنوان «مریخ روی دریاچه» در مکان سابق اتاق برق اعلام میکند. این نمایشگاه در روز ۵ مهر ۱۳۹۸ افتتاح میشود و تا ۱۵ مهر ادامه خواهد داشت.

نمایش حاضر در مجموع شامل ۱۷ اثر روی کاغذ، روی بوم و یک تکه پارچه بافته شده است.

این دومین نمایشگاه آثار کیارش علیمی در دستان است و مقدمهای برای مجموعهی جدید او است.

کیارش علیمی (م. ۱۳۶۴، تهران) دانشآموختهی نقاشی از هنرستان هنرهای تجسمی پسران تهران است و در تهران زندگی و کار میکند.

بیانیهی هنرمند

كيارش عليمي

ذهن سراغ هر چه رفت آن را شکافت و صد پاره کرد. پارهها را جدا از هم چید و تماشا کرد و از میانهی این جداییها خودش را بازساخت. رفتهرفته ورزیده و دنیادیده شد. از پیله خود بیرون آمد و به جهان پیوست. پیش که میرفت خود را با دنیا ناجور میدید و درمییافت که ایراد از جداییها و صدپارگی است.

برای جور شدن باید به روزگار پیش از شکافتن باز میگشت، به روزگار نقاشی که در او همه چیز درهم و آمیخته است. به روزگاری که در او قصدی برای جدایی وجود ندارد، پارههای چهلتکه توی هم میریزند و مرزهای مشخصِ پرچمها در تکرار به هم میآمیزد.

کیارش علیمی، شهریور ۱۳۹۸

Dastan is pleased to announce "Mars over the Lake", a presentation of works by Kiarash Alimi at the former venue of Electric Room. The show will be open to public viewing from September 27 to October 7, 2019. The presentation consists of 17 works on paper, a work on canvas and a piece of woven fabric. This is the second solo exhibition of works by Kiarash Alimi at Dastan and is an introductory of his new series. Kiarash Alimi (b. 1985, Tehran) is a graduate of Tehran School of Visual Arts with a degree in Painting. He lives and works in Tehran.

ARTIST'S STATEMENT

Whatever the mind came across, it broke it down into a hundred pieces. Placed the pieces apart, sat and watched, and reconstrued itself from amongst the partitions.

It gradually became seasoned and worldly; it left its cocoon and joined the world. As it marched on, the mind saw itself a misfit for the world, realizing that the partitions and breaks are to blame.

To fit, it had to venture back to the days before the split, to the days of the image when everything is tangled and mingled. To the days when there is no will to part, the swatches in patchwork drain in one another, and the categorical boundaries in flags are obliterated through repetition.